

[Poul Nødgaard]

sammenligner det med de første forslag, der kom frem i de mange forhandlinger, synes jeg, at regeringen og de tre små midterpartier har strakt sig ualmindelig langt. Forslaget får først virkning fra den 1. april 1993, og i realiteten kommer det jo kun til at løbe en kort periode, fra april 1993 og et års tid frem.

Men realiteten i forslaget er jo lønnen, de 50, 60 og 67 kr. pr. time. Jamen hvad er det egentlig, man taler om? Når de unge kommer ud i disse projekter, så vil der jo ske det, hvis de skal have fuld løn, som man jo gerne vil fra S' og SF's side, at de mange gange vil få lige så høj løn som en faglært arbejder, og det synes jeg ikke der er nogen rimelighed i. Jeg synes, det er et meget rimeligt lønniveau, og jeg tror også, de unge vil kunne forstå det. Jeg synes faktisk, at man skulle skrue lidt ned for blusset i denne sag, men jeg kan da godt se, at af hensyn til de vælgere, som S og SF mener at de repræsenterer, skal de sige det her. Inderst inde tror jeg faktisk, at Socialdemokratiet og SF er enige med os i det forslag.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Bare inden flere socialdemokratiske ordførere går på banen vedrørende overenskomstbruddet: Det er en klar aftale mellem forligspartierne. I spørgsmålet om oplæringsydelse – og der er i øvrigt ikke tale om en oplæringsløn, vil jeg gerne sige, det er to meget forskellige ting, og det skal jeg vende tilbage til i min ordførertale – er det en klar aftale, at når den gamle ordning blev forlænget til 1. april 1993, er der ikke tale om overenskomstbrud. Det er lavet af hensyn til Socialdemokratiet, og det beder jeg om kvittering for, alt andet er urimeligt.

Det andet, jeg vil sige til Socialdemokratiet, er, at det kan godt være, de ønsker sig et flertal, men det bliver i givet fald kun sammen med SF, ikke sammen med partierne bag forliget om oplæringsydelsen. Og jeg vil godt sige, at hvis man på forhånd gør det til en betingelse for en regeringsdannelse, begynder man at skabe vanskeligheder for sig selv. Det kan lige så godt blive sagt med det samme.

Og for det fjerde vil jeg godt sige, at hvis Socialdemokratiet var gået ind i diskussionen og taget del i forliget – og det er også en bemærkning til Fremskridtspartiet – hvad var der så sket? Så havde det kun været til den 1. janu-

ar 1994. Men fordi Socialdemokratiet ikke gik med, varer det længere, bestemmelsen om oplæringsydelsen ophører ikke den 1. januar 1994, så derfor har det betydet noget, at Socialdemokratiet trak sig ud.

Hvis jeg skal sige, hvor jeg mener at Socialdemokratiet måske ikke spillede deres kort særlig hensigtsmæssigt, er det dér. De fik så noget andet, som de måske hellere ville have. Men man tabte faktisk dér, når sandheden skal frem. Som tingene lå, sagde vi: Lad os gøre det hele til et forsøg, for det er jo det, det handler om. Men nu blev det gjort permanent, fordi vi ikke havde Socialdemokratiet med alligevel, så dér tabte man altså.

Jeg vil stærkt anbefale, at man passer på ordene, hvis man ønsker at ændre positioner i Folketinget, for det her gør det ikke nemmere.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Min bemærkning er til hr. Poul Nødgaard, men drejer sig indholdsmæssigt om det samme som en del af det, fru Lone Dybkjær sagde.

Hvis man havde lavet denne ungdomsindslusningsløn eller oplæringsløn, så den kom til at gælde før 1. april 1993, havde det været overenskomstbrud. Men den er indrettet på en måde, så det ikke er overenskomstbrud; det er at gå ind og lovgive om lønnen i Folketinget, lige før man skal have forhandlinger om overenskomsterne. Vi bryder os principielt ikke om, at man fastsætter løn i Folketinget, for det har Folketinget ikke forstand på. Lad aftaleparterne klare det. Det plejer at være forsvaret for hvad som helst ikke mindst fra den borgerlige regering, at aftaleparterne nok skal klare det hele, for det er de bedst til. Det er jeg enig i. På dette punkt burde vi have ladet dem gøre det.

Hr. Poul Nødgaard skal forstå teknikken i det, altså den måde, det er lavet på, og det er ikke overenskomstbrud. Det ville det have været, hvis man havde lavet den tidligere, men det er det altså ikke nu. Om det så var klogt, skal jeg vende tilbage til.

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Jeg vil gerne kvittere for fru Lone Dybkjær's korte bemærkning og sige, at jeg har ikke talt